

Republika Hrvatska
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27,
Split

Poslovni broj: Povrv-269/2025-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu Tihani Lovrić, u pravnoj stvari tužitelja Čistoća imotske krajine d.o.o., OIB: 50922695010, Šetalište Stjepana Radića 22, Imotski, zastupan po punomoćnicima odvjetnicima u OD Ljubičić&Vrdoljak d.o.o., Split, protiv tuženika Zdenka Gudelja, OIB: 13616302977, Solin, Vranjic, Obala pomoraca 25, radi isplate, nakon održane glavne rasprave, zaključene dana 11. rujna 2026., u nazočnosti punomoćnika tužitelja Boška Medvida, odvjetničkog vježbenika u OD Ljubičić&Vrdoljak d.o.o., a u izočnosti uredno pozvanog tuženika, na ročištu za objavu, dana 28. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Radoslava Vukovića u Omišu, poslovni broj Ovr-27874/2024 od 12. prosinca 2024., te se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za nadoknadom troška postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj (ranije ovrhovoditelj) je 13. studenog 2024. javnom bilježniku Radoslavu Vukoviću u Omišu podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave - izvotka iz poslovnih knjiga navodeći kako prema tuženiku (ranije ovršeniku) ima tražbinu u iznosu od 165,45 eura. Kako tuženik tražbinu nije podmirio to predlaže donijeti rješenje o ovrsi kojim bi ga obvezalo na plaćanje navedenog iznosa sa zateznim kamatama koje teku na pojedine iznose od njihova dospijeca, kao i da mu naknadi troškove ovršnog postupka sa zateznim kamatama koje teku od donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

1.1. Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Radoslava Vukovića u Omišu, poslovni broj Ovr-27874/2024 od 12. prosinca 2024., naloženo je ovršeniku (sada tuženiku) da ovrhovoditelju (sada tužitelju) namiri navedenu tražbinu, te je, radi prisilne naplate navedene tražbine, određena predložena ovrha.

2. Protiv tog rješenja o ovrsi ovršenik je podnio prigovor, pobijajući rješenje u cijelosti, slijedom čega je Općinski sud u Splitu, rješenjem poslovni broj Ovr-27874/2024 od 20. veljače 2025. rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha, ukinuo provedene radnje, te odredio kako će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. U prigovoru protiv rješenja o ovrsi (koji sada predstavlja odgovor na tužbu) tuženik je osporio utuženo potraživanje tužitelja u cijelosti, ističući prigovor promašene pasivne legitimacije i prigovor zastare potraživanja. Sadržajno navodi kako se u priloženom izvodu iz poslovnih knjiga – analitičkoj kartici prikazuju pojedini iznosi koji terete tuženika, iako on nije u nikakvom obvezno-pravnom odnosu sa tužiteljem.

4. U nastavku ovog parničnog postupka, podneskom od 11. ožujka 2025. tužitelj je, osvrćući se na prigovor promašene pasivne legitimacije, istaknuo kako navode tuženika u potpunosti osporava jer su sukladno čl. 30. st. 6. Zakona o održivom gospodarenju otpadom, svi korisnici nekretnine obvezani na korištenje usluge te plaćanje usluge prikupljanja komunalnog otpada. Nadalje, da prema Zakonu o gospodarenju otpadom tužitelj nije obavezan donositi pojedinačna rješenja nego da se svi elementi odnosa davatelj- korisnik usluge definiraju putem odluke o načinu pružanja usluge prikupljanja komunalnog otpada koju donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave, osnivača društva i akata društva. Uz račun broj: 0078-10780525-0623, a kojeg je tuženik platio, da je dostavljena i Izjava o načinu korištenja javne usluge sakupljanja komunalnog otpada po kojoj se tuženik mogao očitovati o eventualnom manjem broju odvoza, a što je propustio učiniti.

4.1. Podneskom od 14. travnja 2026. tužitelj je precizirao kako se njegovo potraživanje odnosi na dug po računima broj 0080-10780525-1216, 0168-10780525-1217, 0081-10780525-0618, 0170-10780525-1218, u odnosu na tražbinu od 87,161 euro te u odnosu na tražbinu od ukupno 77,84 eura po računima 0078-10780525-0623, 0164-10780525-1223, 0076-10780525-0624 i 0161-10780525-1224.

5. U konkretnom slučaju, a sukladno članku 460. stavka 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23.; dalje: ZPP), radi se o sporu male vrijednosti.

6. Tijekom postupka sud je izveo dokaz pregledom i čitanjem isprava i dokumentacije sadržane u spisu: analitičke kartice tužitelja, Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Općine Zmijavci sa Dodatkom I, Izjavu o načinu korištenja javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Ispis iz dostavne knjige, račune koji su izdani na ime tuženika.

7. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka, u skladu s člankom 8. ZPP, sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 165,45 eura sa zakonskim zateznim kamatama na ime usluge odvoza otpada na području Općine Zmijavci.

9. Među parničnim strankama nije sporno da je tužitelj pružatelj usluge odvoza i sakupljanja komunalnog otpada na području Općine Zmijavci.

9.1. S obzirom na navode tuženika u postupku je sporno je li tuženik pasivno legitimiran te je li osnovan tuženikov prigovor zastare potraživanja.

10. Uvidom u analitičku karticu broj: 10780525 od 13. studenog 2024. sud je utvrdio da je kod tužitelja uknjiženo dugovanje za korisnika Gudelj Zdenko Vrcanović-A Stepinca 12.

10.1. Međutim, navedene otvorene stavke ovaj sud nije mogao uzeti u obzir kao dokaz postojanja pravnog odnosa između stranaka. Naime, izvod otvorenih stavaka jest vjerodostojna isprava na temelju koje je moguće donijeti rješenje o ovrsi, ali uz navedenu ispravu se ne veže presumpcija istinitosti njenog sadržaja pa stoga ni o postojanju tražbine, osim ako nema značenje javne isprave. Upravo se stoga na temelju vjerodostojnih isprava ovrha ne određuje bezuvjetno, kao na temelju ovršne isprave, već uz uvjet da ovršenik ne prigovori njenoj nepodobnosti da bude osnova za određivanje ovrhe. Naime, stav je i sudske prakse da izvadak iz poslovnih knjiga ne predstavlja vjerodostojan dokaz o postojanju i visini tražbine tužitelja. Vjerodostojna isprava nije javna isprava pa nema ni dokaznu snagu javne isprave te Ovršni zakon ne utvrđuje zakonsku presumpciju u odnosu na istinitost onoga što se u vjerodostojnoj ispravi potvrđuje odnosno određuje.

11. Člankom 70. stavkom 1. Zakona o gospodarenju otpadom ("Narodne novine" broj 84/21, 142/23, dalje u tekstu: ZOGO), propisano je da je korisnik javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada vlasnik nekretnine i korisnik nekretnine, kad je vlasnik nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tu osobu i o tome obavijestio davatelja usluge, dok je člankom 75. stavkom 5. ZOGO propisano da je davatelj usluge dužan obračunati cijenu javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada na način kojim se osigurava primjena načela "onečišćivač plaća", ekonomski održivo poslovanje te sigurnost, redovitost i kvalitetu pružanja te usluge, a identično je korisnika normirao i čl. 30. Zakon o održivom gospodarenju otpadom ("Narodne novine" br. 94/13., 73/17., 14/19., 98/19., 84/21.) koji je bio na snazi do 31. srpnja 2021.

11.1 Iz navedene odredbe proizlazi da je riječ o zakonskoj, a ne ugovornoj obvezi plaćanja usluge komunalnog otpada koja nastaje činjenicom pružanja, odnosno korištenja usluge odvoza komunalnog otpada, kao i da je obveznik plaćanja predmetne usluge prvenstveno vlasnik nekretnine, a podredno korisnik nekretnine ukoliko je vlasnik istu obvezu na prenio na korisnika i o tome obavijestio davatelja usluge.

11.2. Tužitelj tijekom postupka nije pružio niti jedan dokaz iz kojeg bi proizlazilo da je tuženik vlasnik predmetne nekretnine, niti je pružio dokaz o tome da je korisnik nekretnine, ali da je na njega prenesena obveza plaćanja usluge odvoza komunalnog

otpada te da je tužitelj o tome obaviješten. Uz sve navedeno, tužitelj nije pružio niti jedan dokaz o tome o kojoj uopće nekretnini je riječ. Priloženi i ispostavljeni računi koji glase na tuženika te analitička kartica tužitelja ne mogu se smatrati vjerodostojnim dokazima iz kojih bi se nedvojbeno moglo utvrditi vlasništvo tuženika obzirom da takvu dokaznu snagu imaju samo valjani izvadci iz zemljišnih knjiga, koji uživaju snagu javnih isprava, a tužitelj nije dostavio navedeni dokaz ili dokaz o tome da bi tuženik bio korisnik u smislu čl. 70. st.1. ZOGO. Uz sve navedeno i činjenicu da tuženik nije prijavljen na adresi na kojoj tužitelj vrši usluge odvoza komunalnog otpada (Općina Zmijavci), sud cijeni da tužitelj nije dokazao pasivnu legitimaciju tuženika.

12. Prema odredbi članka 7. st. 1. i 2. ZPP-a, stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a sud je ovlašten utvrditi činjenice koje stranke nisu iznijele i izvesti dokaze koje stranke nisu predložile samo ako posumnja da stranke idu za tim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati (članak 3. stavak 3.), ako zakonom nije drugačije određeno.

12.1. Nadalje, stranke su dužne već u tužbi i odgovoru na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica te se izjasniti o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima protivne stranke (čl. 299. ZPP-a).

12.2. Hrvatski parnični postupak temelji se na dominantnoj primjeni raspravnog načela (članak 7. stavak 1. i članak 219. stavak 1. ZPP-a). To znači da su stranke te koje moraju navesti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve odnosno prigovore, te predlagati dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Tužitelj mora, dakle, navesti sve one činjenice koje su pravno relevantne za nastupanje onih pravnih posljedica koje se u tužbenom zahtjevu ističu te predložiti dokaze za utvrđenje istinitosti svojih tvrdnji o postojanju pravno relevantnih činjenica. Sud ne samo da nije dužan, nego i ne smije po službenoj dužnosti utvrđivati postojanje li još koje činjenice koje bi možda bile pravno značajne za odlučivanje o istaknutom tužbenom zahtjevu, niti smije izvoditi dokaze koje stranke nisu predložile osim u slučaju kada posumnja da stranke idu za tim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati – članak 7. stavak 2. ZPP-a.

13. Sukladno navedenom, a na temelju članka 8. ZPP-a, sud je kod ovakvog stanja raspravnog gradiva utvrdio kako tužitelj, na kojemu je bio teret dokaza (čl. 219. ZPP-a), nije dokazao da bi tuženik, u smislu odredbe čl. 70. st. 1. ZOGO bio korisnik javne usluge tužitelja te time u obvezi podmiriti utuženo potraživanje.

14. S obzirom na izneseno sud se nije upuštao u osnovanost istaknutog prigovora zastare potraživanja.

15. Slijedom navedenog, pozivom na odredbu čl. 451. st. 3. ZPP, valjalo je ukinuti platni nalog i odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

16. Tuženiku nije priznat zahtijevani trošak sastava prigovora na rješenje o ovrsi, a koji popisuje sukladno odredbama Odvjetničke tarife

17. Naime, odredbom članka 18. stavka 1. Zakona o odvjetništvu ("Narodne novine" broj 09/94, 117/08, 50/09, 75/09, 18/11, 126/21) propisano je da odvjetnici imaju pravo

na nagradu za svoj rad te na naknadu troškova u svezi s obavljenim radom, dok je stavkom 3. istog članka propisano da je odvjetnik dužan stranci izdati račun nakon izvršene usluge.

18. Na naknadu odvjetničkih troškova imala bi pravo samo ona stranka koja je angažirala odvjetnika da ju zastupa u određenom predmetu, a prema shvaćanju ovog suda tužitelj ne može sam sebe angažirati za zastupanje niti sam sebi izdati račun.

19. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom II izreke ove presude

U Splitu, 28. listopada 2026.

Sudac
Tihana Lovrić

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude i rješenja stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o tom ročištu) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o tom ročištu). Žalba se podnosi Općinskom sudu u Splitu, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud Republike Hrvatske. Presuda kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku
- u spis

Broj zapisa: **9-3088f-5364a**

Kontrolni broj: **03394-f770e-95a3d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.